

Αρχηγός

του Χρήστου "ChIossif" Ιωσηφίδη

Μία μαύρη γραμμή τρέχει στο χώμα

Αρχηγός

«Σήμερα είμαι εγώ ο αρχηγός, ο μπροστάρης.

Δεν είναι αξίωμα, είναι ευθύνη»

«Ευθύνη να γεμίσεις μια γούβα νερό, να

μαζέψεις σπόρους στην αποθήκη... να

γυρίσουμε όλοι πίσω...»

Μια μαύρη γραμμή τρέχει στο χώμα

Αρχηγός

«θα ακολουθήσουμε την προχθεσινή

διαδρομή... Ίσως σήμερα είμαστε ακόμη πιο

τυχεροί»

Έκρηξη

Αρχηγός

«θυμάμαι την έκρηξη... Όλα κάηκαν... όλα

έσβησαν... Άτυχοι: οι τυχεροί που

επιβίωσαν. Τυχεροί: οι άτυχοι που

χάθηκαν...»

«Πρέπει να βρούμε νερό... πρέπει να βρούμε

φαγητό...»

Η μαύρη γραμμή τρέχει με μανία πάνω στο

γκρίζο έδαφος. Πηδάει τα αποκαΐδια,

στρίβει γύρω από τα συντρίμια και

ψάχνει... ψάχνει νερό και τροφή...

Πίσω από μια μεγάλη πέτρα ένα χόρτο δεν

έχει καεί. Προστατευμένο απ' την πέτρα

έζησε τον αργό θάνατο της ξηρασίας...

Αρχηγός

«Σταματήστε!»

«Δείτε... αυτό το χόρτο δεν είναι καμένο. Η

πέτρα το προστατέψε. Ας το ξεριζώσουμε...»

*«Εσείς οι τρεις μαζέψτε το προσεκτικά και
επιστρέψτε στην φωλιά. Οι υπόλοιποι
ακολουθείστε με... συνεχίζουμε...»*

Η ομάδα με ευλάβεια απομακρύνει το χώμα
και προσεκτικά ξεριζώνει το ξεραμένο
χόρτο. Το κόβουν προσεκτικά σε τρία
κομμάτια και ξεκινά το ταξίδι του προς
την φωλιά.

Αρχηγός

*«Έχω ξεχάσει πως είναι τα χόρτα ζωντανά.
Πράσινα, δροσερά, χαρούμενα, ζωντανά...»
«Ήταν ένας γαλάζιος πλανήτης...»*

Η μαύρη γραμμή ξανα-ξεκινά την
αναζήτησή της. Πριν την έκρηξη δεν
υπήρχε λόγος να είναι μαζί... να
τρέχουν μαζί... να ψάχνουν μαζί...
Τώρα: ως μόνοι επιζήσαντες,
οργανώθηκαν. Έφτιαξαν ομάδες, έχτισαν
φωλιές, συντηρούν αποθήκες με τρόφιμα
και νερό. Πρέπει να επιβιώσουν... είναι
προορισμένοι να επιβιώσουν...

Αρχηγός

*«Νερό... αισθάνομαι νερό...»
«Κάπου εδώ είναι... ψάξτε... ψάξτε...»*

Η μαύρη γραμμή σπάει σε πολλές μικρές
ομάδες και αρχίζει μια ξέφρενη
αναζήτηση. Μπουλούκια σκορπίζονται σε
όλη την περιοχή και ψάχνουν... ψάχνουν
την μοναδική τους πιθανότητα να
επιβιώσουν...

Ένας στρατιώτης

*«Εδώ... εδώ... σ' αυτήν την τρύπα
αισθάνομαι υγρασία. Εδώ πρέπει να είναι...»
«Αρχηγέ, αρχηγέ.»*

Αρχηγός

«Μπράβο. Ναι εδώ είναι!»

«Εσείς οι τρεις μεγαλώστε την τρύπα. Εσύ και εσύ μπειτε πρώτοι μέσα να το βρείτε.»

«Κάθε λεπτό θα κατεβαίνει και ένας ακόμη μέχρι να βρεθεί.»

Το νερό, βρώμικο, μαύρο, αλλά αρκετό για να τους δροσίσει... να δροσίσει αυτούς και τους συντρόφους τους. Να γεμίσει την δεξαμενή τους. Φορτώνονται ο καθένας από ένα ασκί και ξεκινούν αργά αλλά σταθερά το δρόμο της επιστροφής.

Αρχηγός

«Πάμε... πάμε... πάμε...»

«Μα τι πάθατε; Σας κουράζει μια σταγόνα νερό;»

Ένας στρατιώτης

«Αρχηγέ, δεν μπορούμε να τρέξουμε...»

Αρχηγός

«Να τρέξετε; Γιατί να τρέξετε; Φοβάστε μην σας πατήσουν. Δεν υπάρχουν άλλοι να μας πατήσουν...»

«Μείναμε μόνο εμείς: οι κατσαρίδες...»

Το «Αρχηγός» από τον [Χρήστος "ChIossif" Ιωσηφίδης](#) διέπεται από την άδεια:
Creative Commons Αναφορά προέλευσης - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 3.0 Μη εισαγόμενο.
[<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>]